

antigues i modernes, s'alcen alguns campanars d'esglésies cristianes, altres de sinagogues jueves i, brillants enmig d'una tonalitat polsosa, les cúpules de les mesquites musulmanes. De tant en tant, un color verd oliva es barreja en mig de les cases: són parcelles aprofitades pel cultiu o, simplement, oliverars.

Nosaltres enfilem ara els carrers de la ciutat antiga. És aquí on busquem records —pedres, carrers, temples— que ens parlin del Mestre. Una esplanada de 400 per 300 metres és davant nostre, voltada per una magestuosa muralla: és el recinte del temple de Salomó. Al mig, la mesquita d'Omar o de «la pedra» s'aixeca elegant, revestida de marbres de colors i coberta per una cúpula daurada. Està bastida en el lloc on hi havia el temple de Salomó. A dins hi ha la «roca» on s'oferia l'holocaust. A la part Sud de l'esplanada hi ha la mesquita d'Aksa en la qual els musulmans, dia rera dia, preguen descalços, agenollats i amb el cap a terra, de cara a La Meca. La muralla que envolta pràcticament tot aquest recinte fou construïda el segle XVI per Sulleiman el magnífic, i únicament a la part occidental hi ha pedres que corresponen al temple que Herodes va fer restaurar en temps de Crist. Aquesta part és el famós «Mur de les lamentacions», el santuari més sagrat dels jueus. Aquí el poble jueu s'ha refugiat sempre per plorar la seva desgràcia i demanar a Yhavé que instauri el tan esperat regne messiànic. Per ells aquest mur és el símbol del Temple i, en conseqüència, el focus de tota la seva religiositat.

Arribem ara al convent de les monges de Sió, situat en el lloc on hi havia la casa de Pilat o fortalesa Antònia. Baixem escales i seguim passadissos fins arribar a una mena de soterrani. És el famós «Lithostrotos» o paviment de pedres, que correspon al pati de la fortalesa Antònia. Aquí Jesús fou assotat i coronat d'espines. D'aquella fortalesa únicament en queden aquestes lloses, algunes fins de dos metres de llargada, d'altres amb estries per impedir que els cavalls rellisquessin i una, especialment una, gravada amb una β grega, inici de la paraula «Rei» en grec, que té gravats al costat una corona d'espines i un ceptre trencat. Tot plegat fa referència al «Joc del rei», que els soldats romans feien un cop l'any amb un pres: elegien un rei entre els presos, el posaven damunt d'aquesta llosa, el coronaven amb una corona d'espines i li donaven una canya per ceptre. En la llosa el ceptre gravat és trencat, indicant així el curt regnat després de la coronació, ja que aquest rei havia de morir.

Per aquí, doncs, va passar Jesús. Aquí fou coronat

d'espines, escopit i flagellat. Al costat hi ha avui un altar on vàrem celebrar l'Eucaristia.

A fora el carrer és estret i va pujant, suaument primer i després amb més forta pendent, cap a l'Església del Sant Sepulcre, situada exactament dalt el Calvari. Els infants juguen, corren, criden; de tant en tant baixa algú dalt d'un burret; a cada pas botigues amb les portes obertes per a vendre qualsevol cosa. Un tros més amunt, un mercat brut ocupa tot el carrer. Homes i dones de totes les races caminen adelerats amunt i avall; de tant en tant algú, com nosaltres, s'esforça per seguir, en mig de la cridòria a voltes eixordadora, el camí que féu Jesus cap el Calvari.

Volem meditar cada pas: «Jesús cau per primera vegada»... La gent passa, et dona empentes, algú ens mira sense comprendre... «Jesús troba la seva Mare»... Algú se'ns acosta i segueix amb nosaltres, altres, un tros enllà, se'n mofen... «Jesús cau per tercera vegada»..., els crits continuen, ens hem d'apartar perquè passa algú carregat amb un armari a l'esquena, més enllà uns segueixen comprant i els altres venent.

Som ja dalt el Calvari. Una església entre catòlica i ortodoxa ens acull. Toquem, per un forat de sota l'altar, la pedra autèntica del Calvari. «Jesús mor en creu»... «Us adorem, Senyor, i us beneïm»... L'església és fosca, era cap al tard i es féu un oasi de silenci. Estem davant el Sepulcre de Jesús. Hi ha únicament la llosa on reposava... «Ha ressuscitat! Ha ressuscitat!».

He sortit del Sepulcre saltant de joia. Mai havia comprès ni viscut tant tot el misteri de la Mort i Resurrecció del Mestre. Havia pensat si fóra possible de meditar alguna cosa en mig de la cridòria del Carrer de l'Amargura. Ara puc dir que si anhelo alguna cosa d'Israel és tornar a viure tan de prop el camí del Calvari. Com ajuda a sentir-nos membres del Cos místic del Crist!

I els homes continuen venent; hi ha qui no comprèn gaires coses; hi ha qui es mofa dels altres; hi han infants que juguen... I Crist ha ressuscitat!

Jerusalem, tantes vegades destruïda d'ençà d'aleshores; Jersuaem, la que no va voler acollir l'enviat de Déu quan fou visitada; Jerusalem, un neguit de races que han volgut imposar el seu fer i el seu ideal; Jerusalem, una munió de contradiccions entre cridòria i pecat, no ha pogut esborrar, ni esborrarà mai, la petjada que Jesús, el fuster de Natzaret, hi va deixar.

Jaume Galobart

Restaurants

La Vall i Can Farell

Luxosos salons per a Bateigs

Primeres Comunions

Casaments i Banquets

Fàcil aparcament

Obert tot l'any

Espaiós parc infantil

LA VALL Km. 3.500 de la carretera de
Caldas a Granollers - Tel. 844 82 58

CAN FARELL Km. 5.500 de la carretera de
Caldas a Granollers - Tel. 844 87 07

SANTA EULALIA DE RONSANA

Electrofil

Barcelona, S. A.

Materiales para la

Industria Eléctrica

Obispo Grivé, 27 y 29

Teléfono 870 45 98

GRANOLLERS